

Sygn. akt VU 113/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Beata Łapińska

Protokolant stażysta Iwona Jasińska

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z udziałem zainteresowanej J. J. (1)

o wysokość składek na ubezpieczenia społeczne

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 1 grudnia 2014 r. sygn. (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne M. K. z tytułu zatrudnienia jako pracownika u płatnika składek - J. J. (1) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) stanowi kwota 3 000 zł (trzy tysiące złotych) poczynając od dnia 1 sierpnia 2014 roku,

2. oddala odwołanie w pozostałej części,

3. znosi wzajemne koszty postępowania między stronami.

Sygn. akt V 113/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 grudnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne M. K. podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik J. J. (1) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) w K. wynosi w sierpniu 2014 roku 1680 złotych, we wrześniu 2014 roku 504 złotych oraz w październiku 2014 roku 0 złotych.

Od powyższej decyzji odwołała się w dniu 31 grudnia 2014 roku M. K. domagając się jej zmiany poprzez ustalenie, że podstawa wymiaru jej składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu zatrudnienia w PHU (...) w K. wynosi 5300 złotych za sierpień 2014 roku, 1590 złotych za wrzesień 2014 roku i 0 złotych za październik 2014 roku.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Na rozprawie w dniu 2 grudnia 2015 roku J. J. (1) prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) w K. przystąpiła do sprawy w charakterze zainteresowanej i przyłączyła się do odwołania wnioskodawczyni.

Na rozprawie w dniu 22 kwietnia 2016 roku pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie, a pełnomocnik organu rentowego wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, ustalił co następuje:

J. J. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) w K.. Jest to firma transportowa, w której obecnie zatrudnia 9 kierowców. Do końca lipca 2014 roku sprawy biurowe J. J. (1) prowadziła sama z mężem S. J., który jest zarejestrowany w firmie jako osoba współpracująca. W 2014 roku J. J. (1) miała do dyspozycji 7 samochodów ciężarowych i zatrudniała 7 kierowców, w tym męża M. K. z wynagrodzeniem 1900 złotych brutto plus diety i delegację. Kierowcy, którzy przychodzili do pracy byli zatrudniani z wynagrodzeniem w wysokości najniższej krajowej tj. 1600 złotych brutto plus diety i delegacje. Pozostali kierowcy otrzymywali wynagrodzenie w wysokości od 1800 złotych do 1900 złotych brutto. Średnio do ręki kierowcy otrzymywali wynagrodzenie w wysokości od 3000 do 5000 złotych miesięcznie. W razie potrzeby S. J. jeździł jako dodatkowy kierowca. Jest on ubezpieczony jako osoba współpracując z wynagrodzeniem w wysokości najniższej krajowej.

(dowód: PIT -11 k.30-32,k.39-54 PIT 36L z PIT B k.33-37, zeznania J. J. (1) protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2015 roku 17 minuta 26 sekunda – 26 minuta 47 sekunda i protokół rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016 roku 30 minuta 13 sekunda-32 minuta 16 sekunda, zeznania S. J. protokół rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016 roku 1 minuta 27 sekunda – 28 minuta 30 sekunda)

W 2014 roku J. J. (1) uzyskał z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej przychód w wysokości 3893680,02 złotych, w tym koszty uzyskania przychodu w wysokości 3 404 578,04 złotych oraz dochód w wysokości 489 101,98 złotych. Firma cały czas się rozwija.

(dowód: PIT 36L z PIT B k.33-37, zeznania J. J. (1) protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2015 roku 17 minuta 26 sekunda – 26 minuta 47 sekunda i protokół rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016 roku 30 minuta 13 sekunda-32 minuta 16 sekunda, zeznania S. J. protokół rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016 roku 1 minuta 27 sekunda – 28 minuta 30 sekunda)

M. K. jest szwagierką J. J. (1). Wnioskodawczyni ukończyła w 2014 roku studia wyższe na (...) na Uniwersytecie (...) w Ł. o specjalności (...). Biegła zna język niemiecki oraz język angielski w stopniu średnio zaawansowanym. Posiada prawo jazdy kat. B. Dotychczas nie miała żadnego doświadczenia zawodowego, z wyjątkiem praktyk w PHU (...) w K..

(dowód: zaświadczenie o ukończeniu studiów wyższych k.26 akt ZUS, kwestionariusz osobowy 14-15, zeznania wnioskodawczyni protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2015 roku 2 minuta 51 sekunda –17 minuta 26 sekunda i protokół rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016 roku 28 minuta 30 sekunda-30 minuta 12 sekunda)

W kwietniu 2014 roku J. J. (1) urodziła 3 dziecko i potrzebowała wraz z mężem kogoś do pomocy przy pracach biurowych w firmie. Dlatego w dniu 31 lipca 2014 roku zawarła z M. K. umowę o pracę na okres próbny od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia 1 września 2014 roku na stanowisku logista, na pełen etat. Przewidziane w umowie wynagrodzenie opiewało na kwotę 5300 złotych miesięcznie (brutto). W dniu 1 sierpnia 2014 roku M. K. przeszła szkolenie wstępne w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

W dniu 2 września 2014 roku strony zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku logista, na pełen etat z wynagrodzeniem w wysokości 5300 złotych miesięcznie (brutto).M. K. podpisywała listy obecności oraz listy płac. Wynagrodzenie miała wypłacane w formie gotówkowej.

(dowód: umowa o pracę z dnia 31 lipca 2014 roku k.33 akt ZUS, umowa o pracę z dnia 2 września 2014 roku k.32 akt ZUS, lista obecności k. 29-30 akt ZUS, lista płac k. 12-13 akt ZUS)

Do zakresu obowiązków wnioskodawczynie na stanowisku logisty:

- planowanie oraz kontrolowanie realizacji zamówień;
- sprawna obsługa klienta;
- sporządzanie dokumentacji;
- praca w systemie (...) - wyszukiwanie zamówień;
- pomoc w wystawianiu faktur;
- odbieranie telefonów oraz faksu;
- obsługa drukarki;
- przygotowanie dokumentów do biura rachunkowego;
- obsługa pakietu (...);
- przeliczanie kursu walut niezbędnych do wystawiania faktur;
- informowanie kierowców o planowanej trasie;
- nawiązanie współpracy z kontrahentami.

(dowód: zakres obowiązków k.31 akt ZUS)

M. K. od dnia 1 sierpnia 2014 roku świadczyła pracę od poniedziałku do piątku 8 godzin dziennie w biurze firmy od 8:00 do 16:00, które znajdowało się w domu mieszkalnym J. S. J. w K.. Zajmowała się wyszukiwaniem na komputerze ofert ładunków i doładunków dla samochodów ciężarowych oraz dzwoniła do firm spedycyjnych w tym celu. Rozliczała kierowcom diety oraz delegacje, ustalała im trasy przejazdu oraz miała z nimi bezpośredni kontakt w trakcie przewozu towarów. Wypisywała im zaświadczenia o dniach wolnych. Sprawdziała daty ważności ubezpieczeń i przeglądów technicznych samochodów ciężarowych oraz ich naczep. Wykupywała winiety.

(dowód: zaświadczenie k.17-25 akt ZUS, polecenia wyjazdu służbowego k.8-9, rachunki k.8-9, zeznania J. J. (1) protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2015 roku 17 minuta 26 sekunda – 26 minuta 47 sekunda i protokół rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016 roku 30 minuta 13 sekunda-32 minuta 16 sekunda, zeznania S. J. protokół rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016 roku 1 minuta 27 sekunda – 28 minuta 30 sekunda, zeznania wnioskodawczynie protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2015 roku 2 minuta 51 sekunda –17 minuta 26 sekunda i protokół rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016 roku 28 minuta 30 sekunda-30 minuta 12 sekunda)

W weekend sierpniowy 2014 roku wnioskodawczynie dowiedział się, że jest w ciąży. Od dnia 10 września 2014 roku wnioskodawczynie przebywała na zwolnieniu lekarskim z uwagi na problemy zdrowotne w ciąży. W dniu 27 października 2014 roku będąc w 18 tygodniu ciąży poroniła.

(dowód: kart informacyjne k.6, k.8, wyniki badań k.3, k.4-5, k.7, lista obecności k. 29-30 akt ZUS, zeznania wnioskodawczynie protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2015 roku 2 minuta 51 sekunda –17 minuta 26 sekunda i protokół rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016 roku 28 minuta 30 sekunda-30 minuta 12 sekunda)

Po przejściu wnioskodawczynie na zwolnienie lekarskie J. J. (1) zatrudniła od dnia 1 października 2014 roku na jej miejsce stażystkę z Urzędu Pracy A. P., której wynagrodzenie było wypłacane przez ten urząd. A. P. była absolwentką Wydziału (...) (...) i wcześniej pracowała na stanowisku księgowej w (...) (...) w S.. Na stażu w PHU (...) w K. była ona do dnia 28 lutego 2015 roku, a następnie, na podstawie umowy o pracę z dnia 28 lutego 2015 roku, od dnia 1 marca

2014 roku została zatrudniona na stanowisku specjalisty do spraw logistyki na czas określony do dnia 1 marca 2017 roku z wynagrodzeniem w wysokości 3000 złotych. Obecnie A. P. przebywa na zasiłku macierzyńskim.

(dowód: kwestionariusz osobowy k.55-56, umowa o pracę k. 57, lista płac k.58 zeznania J. J. (1) protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2015 roku 17 minuta 26 sekunda – 26 minuta 47 sekunda i protokół rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016 roku 30 minuta 13 sekunda-32 minuta 16 sekunda, zeznania S. J. protokół rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016 roku 1 minuta 27 sekunda – 28 minuta 30 sekunda)

W dniu 22 czerwca 2015 roku M. K. wróciła do pracy do firmy PHU (...) na stanowisku logistyk z wynagrodzeniem w wysokości 3000 złotych.

(dowód: angaż z dnia 22 czerwca 2015 roku k.29, zeznania J. J. (1) protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2015 roku 17 minuta 26 sekunda – 26 minuta 47 sekunda i protokół rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016 roku 30 minuta 13 sekunda-32 minuta 16 sekunda, zeznania S. J. protokół rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016 roku 1 minuta 27 sekunda – 28 minuta 30 sekunda, zeznania wnioskodawczyni protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2015 roku 2 minuta 51 sekunda –17 minuta 26 sekunda i protokół rozprawy z dnia 22 kwietnia 2016 roku 28 minuta 30 sekunda-30 minuta 12 sekunda)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje w części na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostaje, że skarżąca była zatrudniona u J. J. (1) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) w K. od dnia 1 sierpnia 2014 roku do 1 września 2014 roku na podstawie umowę na okres próby, a następnie od dnia 2 września 2014 roku na podstawie umowy na czas nieokreślony.

Spór w przedmiotowej sprawie sprowadzał się do ustalenie czy łącząca strony umowa o pracę w zakresie ustalenia wynagrodzenia M. K. na kwotę 5300 złotych brutto miała charakter pozorny i została zawarta tylko celem uzyskania wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ rentowy wskazał, że okoliczności przedmiotowej sprawy mogą uzasadniać twierdzenie, iż zgłoszenie wnioskodawczyni do ubezpieczeni z wynagrodzeniem 5300 złotych, było czynnościami pozornymi, dokonany jedynie w celu skorzystania przez M. K. z większych świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z ciążą.

Organ rentowy jest uprawniony do weryfikowania wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne ubezpieczonego wynikającej z zawartej umowy o pracę na podstawie art. 41 ust. 12 i 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku (Dz. U. z 2013 roku poz. 1442 z późn. zm) Przepis art. 41 ust. 3 ustawy systemowej stanowi bowiem, że jeżeli Zakład Ubezpieczeń Społecznych zakwestionuje i zmieni informacje przekazane przez płatnika składek, zawiadamia o tym ubezpieczonego i płatnika składek. Jeżeli w terminie określonym w ust. 11 osoba ubezpieczona i płatnik składek nie złożą wniosku o zmianę stanowiska organu rentowego, informacje uznane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych traktuje się jako prawdziwe. W razie złożenia takiego wniosku, organ rentowy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego wydaje decyzję. Z treści art. 41 ust. 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wypływa zatem wniosek, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony nie tylko do zakwestionowania przekazanych przez płatnika składek informacji o wysokości wynagrodzenia, ale także do ich zmiany.

Należy uznać za w pełni prawidłowe stanowisko, zgodnie z którym w ramach art. 41 ust. 12 i 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych może zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało

wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współzycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa.

O pozorności danej umowy decydują okoliczności wynikające z art. 83 § 1 k.c., okoliczności które muszą występować w momencie składania przez strony oświadczeń woli. Czynność prawna pozorna charakteryzuje się trzema elementami, które muszą wystąpić łącznie:

1. oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozoru;
2. oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie;
3. adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozoru.

Złożenie oświadczenia woli dla pozoru oznacza, że osoba oświadczająca wolę w każdym wypadku nie chce, aby powstały skutki prawne, jakie zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. Brak zamiaru wywołania skutków prawnych oznacza, że osoba składająca oświadczenie woli, albo nie chce w ogóle wywołać żadnych skutków prawnych, albo też chce wywołać inne, niż wynikałoby ze złożonego przez nią oświadczenia woli. Ponadto, aby uznać czynność prawną za pozorną adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na złożenie tego oświadczenia jedynie dla pozoru. Nie można przyjmować pozorności oświadczenia woli, gdy pracownik podjął i wykonywał pracę, a pracodawca świadczenie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001 roku w sprawie o sygn. akt II UKN).

Przyznanie zatem rażąco wysokiego wynagrodzenia za pracę może być, w konkretnych okolicznościach, uznane za nieważne. Podstawą jest naruszenie zasad współzycia społecznego, polegające na świadomym osiągnięciu korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu.

W uchwale o sygn. akt II UZP 2/05 Sąd Najwyższy podkreślił, że godziwość wynagrodzenia – jako jedna z zasad prawa pracy (art. 13 k.p.) zyskuje dodatkowy walor aksjologiczny; w prawie ubezpieczeń społecznych istnieje bowiem znacznie mocniejsza niż w prawie pracy bariera działania w ramach prawa, oparta na wymagającym ochrony interesie publicznym i zasadzie solidarności ubezpieczonych. Względność zasady godziwości wynagrodzenia, wyrażająca się koniecznością odniesienia się nie tylko do potrzeb pracownika, ale także świadomości społecznej oraz ogólnej sytuacji ekonomicznej i społecznej, nie powinna zresztą budzić wątpliwości. W związku z tym nadmiernemu uprzywilejowaniu płacowemu pracownika, które w prawie pracy mieściłoby się w ramach art. 353¹ k.c., w prawie ubezpieczeń społecznych, w którym pierwiastek publiczny zaznacza się bardzo wyraźnie, można przypisać - w okolicznościach każdego konkretnego wypadku - zamiar nadużycia świadczeń przysługujących z tego ubezpieczenia. Jak wynika bowiem z przytoczonych na wstępie przepisów od wysokości podstawy wymiaru składek uzależniona jest wysokość wypłaty świadczeń w postaci zasiłku chorobowego oraz macierzyńskiego, opiekuńczego i rodzicielskiego. Należy pamiętać, że alimentacyjny charakter tych świadczeń oraz zasada solidaryzmu wymagają, żeby płaca - stanowiąca jednocześnie podstawę wymiaru składki - nie była ponad granicę płacy słusznej, sprawiedliwej i zapewniającej godziwe utrzymanie oraz żeby rażąco nie przewyższała wkładu pracy, a w konsekwencji, żeby składka nie przekładała się na świadczenie w kwocie nienależnej. Jest tak również dlatego, że choć przepisy prawa ubezpieczeń społecznych w swej warstwie literalnej odnoszą wysokość składek do wypłaconego wynagrodzenia, to w rzeczywistości odwołują się do takiego przełożenia pracy i uzyskanego za nią wynagrodzenia na składkę, które pozostaje w harmonii z poczuciem sprawiedliwości w korzystaniu ze świadczeń z ubezpieczenia, udzielanych z zasobów ogólnospołecznych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt I UK 220/12).

Należy podkreślić, że umowa o pracę wywołuje bowiem nie tylko skutki bezpośrednie, dotyczące wprost wzajemnych relacji między pracownikiem i pracodawcą, lecz także dalsze, pośrednie, w tym w dziedzinie ubezpieczeń społecznych kształtując stosunek ubezpieczenia społecznego, w tym wysokość składki, co w konsekwencji prowadzi do uzyskania odpowiednich świadczeń. W związku z powyższym ocena postanowień umownych może i powinna być dokonywana także z punktu widzenia prawa ubezpieczeń społecznych, a więc nie tylko z punktu widzenia interesu pracownika (ubezpieczonego), ale także interesu publicznego.

Zatem godziwość wynagrodzenia za pracę w prawie ubezpieczeń społecznych musi być interpretowana przy uwzględnieniu wymogu ochrony interesu publicznego oraz zasady solidarności ubezpieczonych. Podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy, natomiast ocena godziwości tego wynagrodzenia wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji.

Tym samym ustalenie zbyt wysokiego wynagrodzenia za pracę może być, w konkretnych okolicznościach, uznane za nieważne, jako dokonane z naruszeniem zasad współżycia społecznego, polegającym na świadomym osiąganiu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu. Taka też sytuacja zachodzi w rozpatrywanym przypadku.

Poprzez zaskarżenie decyzji organu rentowego odwołaniem, pełniącym rolę pozwu, nie dochodzi do zmiany w rozkładzie ciężaru dowodu i po stronie ubezpieczonej leżała powinność udowodnienia swoich twierdzeń z których wywodziła określone skutki prawne, w tym co do możliwości przyjęcia przez zainteresowaną tak znacznej wysokości wynagrodzenia dla ubezpieczonej. Zgodnie bowiem z art. 232 k.p.c. strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tej osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przedmiotem dowodu są te fakty, które mają dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy wskazać należy, że M. K. zawarła z J. J. (1) w dniu 31 lipca 2014 umowę o pracę na okres próby, od dnia 2 września 2014 roku umowę na czas nieokreślony a z dniem 10 września 2014 roku M. K. stała się niezdolna do pracy z powodu ciąży.

Wskazać należy, że Sąd wydając rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie nie analizował faktu podlegania wnioskodawczyni ubezpieczeniom społecznym, gdyż zadanie Sądu polegało na zbadaniu zasadności wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne skarżącej określone w umowie o pracę, czyli w granicach zaskarżonej decyzji.

Wskazać w tym miejscu należy, iż M. K. przy ustaleniu wysokości jej wynagrodzenia za pracę została potraktowana wyjątkowo preferencyjnie w porównaniu do A. P., zatrudnionej później na tym samym stanowisku. Zatrudniając M. K. na okres próby płatnik składek ustalił jej wynagrodzenie wysokości 5300 złotych podczas, gdy A. P. przez 5 miesięcy pracowała w jego firmie z wynagrodzeniem stażystki, które było wypłacane przez ten urząd. A. P. została ostatecznie zatrudniona na stanowisku specjalisty do spraw logistyki z wynagrodzeniem w wysokości 3000 złotych czyli o 47 % niższym niż M. K..

Dodatkowo na pozorność wysokości wynagrodzenia ustalonego w umowach o pracę z dnia 31 lipca 2014 roku oraz z dnia 2 września 2014 roku wskazuje również fakt, iż ubezpieczona nie przedstawiła żadnych namacalnych dowodów potwierdzających fakt, iż należało jej się wynagrodzenie niemal 50% wyższe niż A. P.. Obie pracownice posiadały takie same wykształcenie a A. P. miała doświadczenie zawodowe, którego nie posiadała M. K..

W ocenie Sądu, nawet w firmach rodzinnych, ustalenie wynagrodzenia osoby bliskiej musi mieć jakieś uzasadnienie bądź ekonomiczne, czy w kwalifikacjach przyszłego pracownika, jego wiedzy i przygotowaniu, jak i potrzeby zatrudnienia. Z analizy materiału dowodowego wynika, że w przypadku M. K. taka sytuacja nie zachodziła.

Dodatkowo należy podkreślić, że mąż (...)jest zarejestrowany w firmie żony jako osoba współpracująca z wynagrodzeniem w wysokości najniższej krajowej.

W tych okolicznościach Sąd uznał, że łącząca strony umowy o pracę z dnia 31 lipca 2014 roku i 2 września 2014 roku są nieważne w zakresie ustalenia wysokości wynagrodzenia M. K. na kwotę 5300 złotych. (art. 58 k.c.). Wynagrodzenie wnioskodawczyni zostało ustalone przez strony umowy o pracę z zamiarem nadużycia prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, gdyż nie wiązało się z faktycznymi kwalifikacjami zawodowymi M. K. i zakresem

jej obowiązków , a jedynie z chęcią zapewnienia skarżącej wysokich świadczeń z ubezpieczenia chorobowego od tak naliczonej wyższej podstawy. Wnioskodawczyni stała się bowiem niezdolna do pracy już z dniem 10 września 2014 roku, tj. po okresie 40 dni pracy od zwarcia pierwszej umowy i siedmiu dniach prac po tym jak została zatrudniona na czas nieokreślony.

Należy wskazać, że w zwykłych i typowych dla działalności gospodarczej warunkach racjonalnie działający przedsiębiorca nie zatrudnia pracownika powierzając mu stanowisko i czynności de facto odpowiadające pracownika biurowego z wynagrodzeniem w kwocie 5.300 zł, nie mającym żadnego racjonalnego uzasadnienia, ani z ekonomicznego punktu widzenia,

(J. J. (1) zatrudniał kierowców z wynagrodzeniem od 1600-1900 złotych a męża z wynagrodzeniem w wysokości najniższej krajowej), ani przy uwzględnieniu warunków rynkowych oraz kwalifikacji pracownika, zwłaszcza, gdy w realiach sprawy nie wynika, aby tak wysokie wynagrodzenie było konieczne. W ocenie Sądu Okręgowego realna wysokość wynagrodzenie na stanowisku logistyka w PHU (...) wynosi 3000 złotych, bowiem z takim wynagrodzeniem została zatrudniona na miejsce M. A. P. i takie wynagrodzenie otrzymała skarżąca po powrocie do pracy w dniu 22 czerwca 2015 roku.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie „1” sentencji, a na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w punkcie „2” sentencji orzeczenia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.